

EGO

" de lo individual
a lo colectivo "

H U M A N C Í A

jove companyia de dansa

PRESENTACIÓ

HUMANCÍA és la unió de diversos joves ballarins de dansa contemporània sota la direcció coreogràfica d'Irina Pineda.

La companyia neix i es consolida a finals de 2020 després de vàries temporades creant peces curtes i mostrant-les en diferents espais. Neix de la necessitat del grup de fer un pas més i conèixer des de dins com es viu el procés de la creació i realització d'un espectacle professional i tot el que això engloba.

El nom Humancía sorgeix de la idea de tractar temes humans i de consciència social en les peces que es creen. Per això, human- cía (companyia). Així doncs, per una banda es volen cobrir les necessitats dels membres de la companyia: tenir un espai en el que expressar-se i treballar en un espai professional de dansa, darrera d'una llarga formació tècnica. Per altra banda, es vol fer una acció social i educativa, tractant temes de crítica i reflexió social, entenent l'art com a element socialitzador.

EGO

SINÒPSIS

L'espectacle EGO és una peça de dansa contemporània que busca donar a l'espectador una perspectiva des de la qual valorar i entendre el món, intentant remoure la consciència del públic. No és ballar per ballar, es balla per explicar una història capaç d'influir en el subconscient col·lectiu.

La peça tracta temes al voltant de com vivim els individus en societat. De la necessitat que tenim els éssers per destacar i sentir-nos importants i protagonistes, deixant així de veure tot el que ens envolta. És una crítica a l'egoisme de la societat actual. Com passem per la vida sense obrir de veritat la mirada més enllà del nostre melic. Com caminem sense observar tot el que ens envolta. Com seguim les "masses", i com ens movem i organitzem entre aquestes. Com lluitem contra nosaltres mateixos i contra els altres per aconseguir trobar el lloc a la societat que volem. Tracta de veure com modifiquem la nostra forma de ser i fer-nos veure davant els altres per tal de sentir-nos integrats en una societat en la que els problemes dels altres creiem que no són els nostres. Com i quant ens creiem de solidaris?

Partint d'aquesta reflexió, la peça mostra en un inici l'ésser més individual, aquell que no veu res més que el seu propi JO i altres per aconseguir fer-se veure.

Amb el transcurs de l'espectacle s'evoluciona cap a un ésser que va obrint la mirada, començant a moure's en societat, de forma col·laboradora i cooperativa, idealitzant així una societat millor.

- Pur individualisme.

Una primera part que tracta de l'ésser més egoista, i que està dividida en dos extractes. Un primer, com a introducció amb una veu en off que explica i reflexiona sobre tota aquesta idea, i que s'escenifica amb l'escenari completament fosc on els ballarins es van introduint amb llanternes aconseguint l'efecte de captar l'atenció i destacar.

Una segona part, en la que es van introduint els ballarins a escena, ballant d'una forma molt gestual intentant mostrar-se per destacar per sobre dels altres. A mida que avança, el fet de moure's cadascun en solitari, sense tenir en compte què fan els altres, porta a moments més caòtics, en els que per tal de fer-se veure, si cal, passen uns sobre els altres, xoquen, s'empenyen... Són capaços d'arribar a un estat d'esgotament físic i mental només per tal de fer-se veure. Es conclou aquesta primera part generant el CAOS. El fet de no mirar-se, no ajudar-se, no cooperar, juntament amb l'esgotament, fa que l'escena sigui caòtica i acabi amb la vitalitat dels ballarins, simbolitzant així un final de l'individualisme per anar fent la transició al col·lectivisme.

- Destacar dins les masses:

En aquesta segona part es comença a percebre un treball que comença a evolucionar cap a la idea de col·lectiu. Es treballa amb la idea dels estols. Grups que es mouen i avancen en conjunt i en equip. Un líder que domina i fa que la "massa", el grup, el segueixin. Tot i això, dins d'aquests grups, sempre hi ha membres que trenquen aquest conjunt i surten dels grups per destacar com a persones individuals. Comença a haver cooperació en molts moments, però se segueix veient la necessitat de l'individu com a persona individual per sortir de les masses i captar l'atenció de forma solitària.

Poc a poc, es va fent més visible el grup com a únic individu que es mira, s'entén, es complementa i es fusiona finalment en un únic cos, un únic conjunt.

- Dos cossos, un sol cos.

S'inicia aquesta part amb un dels membres del grup demanant la unió, el contacte i l'atenció a tota la resta del grup que es posa al seu davant.

Tothom que va passant passa de llarg com si fos invisible als ulls i no li presten atenció. Fins que un dels membres, que també deixa de banda el seu individualisme, comença a fixar-se en aquesta persona que vol deixar de viure en soledat i es comença a produir una escena en que poc a poc es va mostrant aquesta unió de les persones, la cooperació i solidaritat de l'un amb l'altre, en forma de duo.

És la part en la que es comença a fer la transició de la individualitat al col·lectivisme, amb un engranatge de les persones que fa que tot sigui més fluid, fàcil i agradable, reflexionant així sobre com seria una societat més solidària, menys egoista i amb valors més comunitaris i d'unió.

- Del duo a l'engranatge de petit grup

El treball que s'aconsegueix en forma de duo en l'extracte anterior es fa gran i es trasllada al petit grup en format de quintet.

Abans, hi ha un petit extracte en el que un dels membres es resisteix encara a integrar-se en el grup i vol seguir guanyant-se el seu lloc i captar així l'atenció a través d'una escena com a solista.

El grup observa aquest moment i decideix encarar la seva atenció a un treball més col·lectiu, creant així un engranatge de grup que deixa enrere la idea de la persona individual que destaca per sobre dels altres i s'aprofiten totes les diferències de cada persona per aportar-ho al grup i fer-lo més ric. Es treballa de forma totalment cooperativa i solidària. Comença a ser un treball de cos més físic on s'observa aquest engranatge de grup. Els membres es complementen entre ells per aconseguir un objectiu comú.

- Col·lectivisme pur

El treball grupal anterior en petit grup es trasllada a tots els membres de la comunitat, integrant totes les persones individuals a aquest engranatge de grup. Tot i així, i com a últim intent, hi ha un membre que lluita contra ell mateix i contra els altres per seguir tenint el seu lloc en solitari. Tot i veure'l en un moment en solitari, tota la resta de la comunitat l'ensenya a integrar-se en el conjunt. Un cop l'han ajudat a veure's dins del col·lectiu, en aquesta peça final s'observa un grup que es mou en conjunt, que s'ajuda, que deixa enrere l'egoisme i la visió únicament individual per treballar i viure en comunitat, idealitzant com seria una societat així.

Persones que no miressin únicament el seu melic i no es moguessin només per interessos propis i valors individuals.

Una societat que valori els talents individuals i faci sentir a totes les persones úniques i especials per aconseguir el bé comú i ser així una societat millor en la que viure.

DURADA DE
L'ESPECTACLE

40 min

*amb
adaptació/versió
curta de la peça
de 18 min

PÚBLIC:

Per a tots els
públics

MÚSICA:

S'utilitzen diferents
peces musicals de
diferents compositors
creant així diferents
ambients i ritmes
per a cadascuna de les
parts de la peça.

9

BALLARINS

NECESSITATS DE L'ESPECTACLE

- Espai escènic

Per a la realització de l'espectacle EGO es necessita un espai escènic, idealment un escenari de 8x8 m, amb possibilitat d'adaptació a espais més reduïts (mínim 5x5 m), en funció de l'espai en el que s'actui. Terra adaptat i adequat per a ballar, utilitzant molt el treball a terra i preferentment amb els ballarins descalços.

Comptem amb linòleum propi que podríem aportar si fes falta. En cas de ser espectacle en espais no convencionals o de carrer es pot adaptar l'espectacle també amb els ballarins calçats.

La situació del públic per a la visualització de l'espectacle és frontal a l'espai escènic però hi ha la possibilitat també d'adaptar l'espectacle a un format de 360 graus o amb públic en ambdós costats de l'espai escènic.

La peça original té una durada de 40 minuts, però comptem amb la versió curta de l'espectacle de 18 minuts de durada.

- Il·luminació i so

La il·luminació necessària per a l'espectacle és simple.

Utilitzant el fosc total per l'inici de la peça, a mida que avança l'espectacle es fa ús de focus de terra, i il·luminació als laterals combinant càlids i freds, que il·luminin l'escenari al complet en algunes parts de la peça, i focus concentrats en espais més concrets de l'escenari per destacar ballarins en concret i moments de la peça determinats, combinant amb black out peral final de cada part de l'espectacle.

Pel que fa a so, es necessita equip de so amb amplificació adequada per a cada espai en el que s'actüi. Es proporcionentots els tracks en ordre i amb una memòria externa.

No comptem amb tècnics de so i llum propis i és per això que es pretén treballar amb els tècnics de llum i so proporcionats per a cada espai/teatre en el que es representi la peça marcant tots els plans d'il·luminació durant l'assaig general a l'espai d'actuació o bé fent arribar el disseny de llums amb antelació.

- Material vídeo i fotogràfic

Disposem de la peça completa enregistrada per una professional, així com la peça en format reduït amb alguns extractes d'aquesta mateixa, per tal de tenir el producte en format audiovisual i poder veure el material de forma prèvia per a les persones interessades en la peça. Estem treballant en la versió de la peça de 15 minuts i tindrem l'enregistrament a final del mes de març.

També disposem de material fotogràfic professional.

FITXA ARTÍSTICA

- AUTOR I COREOGRAFIA: Irina Pineda
- BALLARINS: Ambar Sánchez, Anais Prat, Andrea Bretcha, Anna Tudela, David Cerdán, Marina Fieux, Marina Grifols, Nerea Castro i Ona Camarero.
- MÚSICA: Diversos compositors (Tilo Wachter, Robin Fox, Erik K skodvin...)
- VESTUARI: vestuari realitzat per la modista MontserratMartínez.
- PRODUCCIÓ I REALITZACIÓ VÍDEO/FOTO: material vídeo gravat i editat per Aurélie Veyrat i fotografies de l'espectacle fetesper MW fotografia.
- DISSENY I REALITZACIÓ IMATGE I SO: Empresa ARASO (en l'estrena a Can palots).

CONTACTE

HUMANCÍA DANSA

Contacte:

Irina Pineda Franch

697848943

humanciadansa@gmail.com

IG: [@humanciadansa](https://www.instagram.com/humanciadansa)